

Η Ελλάδα μία από τις χώρες με υψηλά ποσοστά σχολικού εκφοβισμού (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1UWrWOg>]

Τέλος, εντοπίζονται διαφορές και ως προς τη μορφή που προσλαμβάνει το φαινόμενο ως προς τα δύο φύλα που εμπλέκονται σ' αυτό: Τα αγόρια τείνουν να είναι πιο συχνά δράστες αλλά και θύματα σωματικού εκφοβισμού από ότι τα κορίτσια. Επίσης, τα αγόρια εκδηλώνουν συχνότερα σωματική από ότι κοινωνική επιθετικότητα[8]. Τα υψηλότερα ποσοστά σχολικού εκφοβισμού εμφανίζονται, κατά τους επιστήμονες, στις ηλικίες των έντεκα έως δεκατρία ετών[9].

Όπως θα διαφανεί στη συνέχεια, τόσο από την παράθεση στατιστικών στοιχείων, που αντανakλούν την όξυνση του προβλήματος στους αυλόγυρους των ελληνικών σχολείων, όσο κυρίως και από την ποιμαντική αξιολόγηση του, που θα ακολουθήσει, ο σχολικός εκφοβισμός δεν αφορά μόνο στους συντελεστές της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Για τους λόγους που θα παραθέσουμε, συνιστά και μείζον ποιμαντικό πρόβλημα για τον σύγχρονο ποιμένα, για την αντιμετώπιση του οποίου η ποιμαίνουσα Εκκλησία οφείλει να δραστηριοποιηθεί τάχιστα, συμπαρατασσόμενη με τους υπόλοιπους θεσμικούς φορείς στην προοπτική της επίλυσής του.

β) Στατιστικά Στοιχεία

Η πληθώρα δημοσιευμάτων στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, που καταγράφουν καθημερινά περιστατικά σχολικού εκφοβισμού, αλλά και διάφορες μετρήσεις των εκδηλώσεων του φαινομένου από επιστήμονες και κοινωνικούς φορείς, αποδεικνύουν ότι πράγματι, ελλοχεύει κίνδυνος το πρόβλημα να προσλάβει επιδημιολογικές διαστάσεις στην ελληνική κοινωνία.

Πρόσφατες έρευνες επιβεβαιώνουν ότι ένας στους τρεις μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχει πέσει θύμα εκφοβισμού από συμμαθητές του και ένας στους δυο γίνεται μάρτυρας τέτοιων περιστατικών, δεδομένα που τοποθετούν την Ελλάδα στην τέταρτη θέση μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών στις περιπτώσεις σχολικού εκφοβισμού[10]. Ήδη από το 2010, ανησυχητικά στατιστικά στοιχεία που προέκυπταν από σχετικές εμπειρικές έρευνες, προϊδέαζαν για την

έκρηξη του φαινομένου: Τότε το 8,5% των εφήβων ανέφερε ότι υφίσταται σχολικό εκφοβισμό τουλάχιστον δύο με τρεις φορές το μήνα, ενώ ένας στους έξι (15,8%) ομολογούσε ότι εκφόβιζαν οι ίδιοι άλλους με την ίδια συχνότητα[11]. Στο μεταξύ έκθεση της Unicef σχετικά με την εξάπλωση της βίας κατά των παιδιών σε 190 χώρες, η οποία δημοσιοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2014, ήταν εξίσου αποκαλυπτική. Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη έρευνα, το ποσοστό των παιδιών που παραδέχονταν ότι άσκησαν εκφοβισμό σε άλλα παιδιά στο σχολείο τουλάχιστον μια φορά στους δύο προηγούμενους μήνες ανέρχονταν σε 27% μεταξύ των εντεκάχρονων και 51% μεταξύ των δεκαπεντάχρονων. Επιπλέον, η Ελλάδα βρισκονταν μεταξύ των Ευρωπαϊκών χωρών με τα υψηλότερα ποσοστά σωματικών συμπλοκών μεταξύ αγοριών -κοριτσιών στην εφηβεία (51%)[12].

Οι περιγραφές των ίδιων των παιδιών που ενεπλάκησαν σε περιστατικά σχολικού εκφοβισμού είναι συγκλονιστικές: «Στα διαλείμματα, πέντε παιδιά από τη ΣΤ΄ τάξη έρχονται στο θρανίο που κάθομαι μόνος μου και με ενοχλούν. Μου παίρνουν την τσάντα και τα τετράδια, την αδειάζουν στο πάτωμα και έπειτα με σπρώχνουν και με φωνάζουν χοντρό», εξομολογείται ο Πέτρος, ηλικίας δέκα χρονών[13].

Ο Γιάννης, μαθητής Β΄ Γυμνασίου μάς μιλάει για τον Δημήτρη, θύμα σχολικής βίας, που πλέον αρνείται να κάνει παρέα με τα άλλα παιδιά: «Ήταν ένα παιδί, ο Μήτσος, που είχε τα αφτιά του μεγάλα. Και ήταν κάποια παιδιά νομίζω Β΄ Γυμνασίου και συνέχισαν τον κορόιδευαν για τα αφτιά και σε κάποια φάση, μια μέρα τον κορόιδεψαν πολύ έντονα, και πήγε σε ένα δάσκαλο και το είπε. Αυτός έκανε παρατήρηση στα παιδιά, αλλά δεν άκουσαν και συνέχισαν να τον κοροϊδεύουν. Τώρα έχει ψυχολογικά προβλήματα νομίζω»[14].

[Συνεχίζεται]

[8] Gropper, N., & Froschl, M., «The Role of Gender in Young Children's Teasing and Bullying Behavior», *American Educational Research Association Journal* 143, 1999, σσ. 2-20. Βλ. σχ. Ostrov, J. M., & Keating, C.F. , «Gender Differences in Preschool Aggression during Free Play and Structured Interactions: An Observational Study», *Social Development* 13, 2004, σσ. 255-277 και Βλάχου Μ., όπ. παρ. σ. 31.

[9] Eslea, M. & Rees, J. «At What Age are Children most likely to be bullied at School ?», *Aggressive Behavior* 27 (6), 2001, σσ. 419-429.

[10] <http://www.kathimerini.gr/771214/article/epikairothta/ellada/tetarth-paneyrwpaika-h-ellada-se-peristatika-sxolikoy-ekfovismoy>.

[11] http://www.epipsi.gr/pdf/2011/09_HBSC_2010_EIPSI_2012.pdf.

[12]<http://www.unicef.gr/%CE%BD%CE%AD%CE%B1-%CE%AD%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CE%B1%CE%BB%CF%8D%CF%80%CF%84%CE%B5%CE%B9-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%BF%CE%BD%CE%B7-%CE%B5%CE%BE%CE%AC%CF%80%CE%BB%CF%89%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B2%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CF%8E%CE%BD/a2-528-8>.

[13] <http://lifepositive.gr/psixologia/bullying-peiragma-pavei-einai-athwo/>.

[14]<http://news247.gr/eidiseis/koinonia/sygklonistikes-martyries-gia-th-via-kai-ton-tromo-sta-sxoleia.2025984.html>.